Politică

Marcel Ciolacu, măscăriciul Revoluției din decembrie ’89. În Buzău nu a existat Revoluție

Cimpoi Adrian • 23/11/2025 0 465 13 minute de citit

Când a devenit Marcel Ciolacu luptător cu rol determinant în evenimentele din decembrie 1989? În decembrie 1989? Sau puțin mai târziu, în ’90, când au început să se împartă asemenea certificate? Nicidecum. Ciolacu a devenit luptător cu rol determinant mult mai târziu. În 2019. Simultan cu fulminanta sa ascensiune politică. Și care a fost mecanismul? O judecătorie din localitatea în care el ar fi fost revoluționar s-a pronunțat și a stabilit acest statut. Când s-a întâmplat asta? Imediat după evenimente? Nici vorbă. Chiar în urmă cu trei ani. Prin urmare, o instanță de judecată s-a tot gândit aproape 30 de ani până când, în fine, a ajuns la concluzia că domnul Ciolacu este revoluționar. Și de unde este acea instanță? Din unul dintre orașele României, în care anterior părăsirii prin fugă de către Nicolae Ceaușescu a sediului Comitetului Central au existat mișcări de stradă și victime, ca urmare a intervenției Armatei sau Securității sau Miliției? Ei bine, nu.

Adevărul atestat de documentele pe care le prezentăm indică fără niciun echivoc drept localitate în care Ciolacu a devenit revoluționar orașul Buzău.

Marcel Ciolacu, președintele Camerei Deputaților și liderul interimar al PSD, se numără printre aceia care i-au solicitat statului român titluri onorifice și recompense materiale pentru că au ieșit pe străzi în decembrie 1989. Ciolacu a făcut Revoluția la Buzău și are, încă din anii '90, certificat de „luptător remarcat pentru fapte deosebite".

Marcel Ciolacu, măscăriciul Revoluției din decembrie '89

La începutul lui 2019, Marcel Ciolacu a depus cerere pentru a obține cel mai nou titlu introdus prin lege: cel de „luptător cu rol determinant în victoria Revoluției Române". Diferența dintre cele două titluri este că cel pe care l-a solicitat anul acesta vine la pachet cu o indemnizație lunară de 2.000 de lei. În anii '90, Ciolacu a primit, în baza titlului de revoluționar, și un hectar de teren pe raza comunei buzoiene Săpoca, pe care ulterior l-a vândut.

Cererea pe care liderul PSD Marcel Ciolacu a depus-o pentru obținerea noului certificat a fost analizată de o comisie condusă de Laurențiu Coca, la acel moment secretar de stat pe problemele revoluționarilor și coleg de partid cu Marcel Ciolacu. A trecut cu trei voturi pentru și două împotrivă, după ce doi dintre componenții comisiei, având atribuții juridice, au considerat că Ciolacu nu se încadrează în lege. Ei au scris în procesul-verbal că din dosarul liderului PSD nu rezultă nicio acțiune revoluționară înainte de fuga dictatorului. La scurt timp după aceea, cei doi au dispărut din comisie.

La fel ca întreaga istorie a certificatelor de revoluționar, acordarea certificatelor de „luptător cu rol determinant" a generat până acum o serie

de scandaluri. În 2016, s-a ajuns la arestări într-un dosar penal în care procurorii au acuzat că mai multe orașe din țară au fost introduse abuziv pe lista orașelor din care revoluționarii pot solicita acest titlu. Printre ele se află și Buzăul lui Marcel Ciolacu.

Nu e deloc clar în ce a constat rolul determinant pe care liderul PSD l-a jucat în victoria Revoluției din 1989, mai ales că la Buzău s-a ieșit în stradă după fuga dictatorului. „A fost prezent cum au fost toți ceilalți", spune Radu Aurelian, membru în Consiliul Județean provizoriu din zilele Revoluției. În dosarul său de revoluționar se afirmă că, pe 22 decembrie '89, Marcel Ciolacu se afla la serviciu și le-a propus colegilor să meargă la Județeana de Partid. Apoi a pătruns în sediul acesteia și a participat la constituirea CFSN (Consiliul Frontului Salvării Naționale). Numele lui Ciolacu nu apare însă pe listele CFSN din acele zile.

A existat revoluție la Buzău?

Bine, bine – se poate întreba orice om cu scaun la cap – în Buzău a existat revoluție? Conform certificatului utilizat de domnul Marcel Ciolacu, răspunsul este afirmativ. Nu este însă afirmativ, dacă ne raportăm la uriașul dosar penal administrat de Secția Parchetelor Militare și în care regăsim o mulțime de informații utile. Și verificate de procurori. Iată deci o adresă interesantă semnată chiar de procurorul șef al Parchetului Militar, conform căreia, din amplele cercetări care s-au făcut pe parcursul a 30 de ani, reiese că în orașul Buzău nu s-a petrecut nicio faptă revoluționară. Nici nu avea cum.

În Buzău nu a existat niciun luptător anticomunist, care să se manifeste ca atare. Nicio demonstrație de protest. Nici măcar o grevă. Niciun om nu a ieșit pe stradă cu vreo pancartă cu „Jos Ceaușescu". În Buzău a fost liniște și pace. De aceea, organele de ordine din acel timp au stat și ele cu brațele

încrucișate. Nu aveau pe cine să reprime. Numele lui Marcel Ciolacu nu le spunea nimic. Absolut nimic.

Dar ce înseamnă luptător cu rol determinant? Înseamnă o persoană care pentru noi devine extrem de importantă. Dacă nu ar fi existat mai mulți asemenea concetățeni, dispuși să-și rișteviața în lupta anticomunistă, acestea împreună nu ar fi putut să aibă un rol determinant în schimbarea de regim. Iar acestor revoluționari, câți au existat și mai există încă, societatea trebuie să le rămână recunoscătoare. Și să-i trateze la propriu și la figurat ca pe niște eroi. Asigurându-le, în schimbul riscurilor pe care ei și le-au asumat, o serie întreagă de avantaje.

Problema e că în Buzău nu s-a întâmplat nimic între 14 și 22 decembrie 1989. Absolut nimic care să semene a revoluție. De aceea, Buzăul nu figurează printre localitățile care au jucat vreun rol în acel eveniment. Iată însă că acest raționament infailibil este dat peste cap de o persoană. De persoana lui Marcel Ciolacu. Care, în ciuda celor de mai sus, are patalama la mână cum că a fost luptător cu rol determinant în acele evenimente. Și atenție. Nu a jucat în deplasare, la Timișoara, la București, la Brașov sau în alte orașe care s-au umplut de sânge. Nu! Ciolacu nu s-a mișcat din Buzău. Și acolo, avându-l ca general pe Ion Vasile, s-a apucat omul și a făcut revoluție. Și dă-i și luptă!

Povestea „eroului” Marcel Ciolacu începe în laboratoarele fostei Miliții buzoiene

Povestea beneficiilor materiale acordate revoluționarilor începe în anul 1991. La început, legea adoptată de regimul Iliescu viza acordarea unor compensații pentru cei răniți în Revoluție și pentru rudele celor peste o mie de morți, însă după aceea totul s-a transformat într-o mare afacere. A apărut titlul de “luptător remarcat pentru fapte deosebite”, acordat oricui era dispus să-și susțină participarea la Revoluție. Acest

titlu era însoțit de o mulțime de privilegii: locuințe gratuite, scutiri de impozite, terenuri, spații comerciale, indemnizații bănești.

Această lungă listă de avantaje a avut efecte diferite. Unii s-au declarat scârbiți în fața ideii de a fi recompensați pentru că ieșiseră în stradă să dărâme comunismul și au refuzat să ceară certificate. Alții au fost așa de încântați, încât au cerut recompense chiar dacă participarea lor la Revoluție nu avea nimic de-a face cu eroismul.

La un moment dat, s-a ajuns la peste 15.000 de „luptători remarcați", printre ei aflându-se o mulțime de cazuri revoltătoare: persoane care la Revoluție abia împliniseră 10 ani, foști colaboratori ai Securității și persoane care, în decembrie 1989, omorâseră sau răniseră oameni nevinovați.

Sistemul de acordare a acestor certificate a fost atât de viciat, încât era suficient să depui trei declarații ale unor martori care să confirme că te-au văzut pe străzi în zilele Revoluției. Sau pur și simplu să cunoști pe cineva care îți putea face rost de un certificat. De-a lungul anilor, au fost nenumărate scandaluri în jurul acestei povești, soldate cu dosare penale, arestări și condamnări definitive.

Rocker și electronist

Suntem la începutul anilor '90 și tânărul Marcel Ciolacu plonjează cu hotărâre în această breaslă controversată. Se înscrie în Asociația Club 22 Buzău și obține un certificat de „luptător remarcat pentru fapte deosebite". Grație unui proces-verbal postat pe site-ul secretariatului de stat al revoluționarilor, avem acces la o sinteză a dosarului pe baza căruia și-a obținut certificatul:

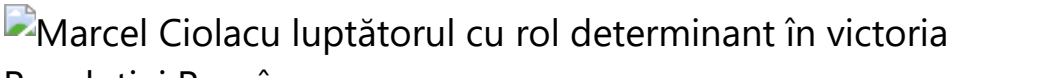

După cum se poate constata din această sinteză, declarațiile celor trei martori cu privire la activitatea revoluționară a lui Marcel Ciolacu sunt destul de vagi: „a participat”, “a contribuit”, “a intrat în sediu”. Singurele informații cât de cât concrete sunt cele de la fila 22, care cel mai probabil îi aparțin: în ele se arată că, pe 22 decembrie 1989, Marcel Ciolacu le-a propus colegilor de serviciu să meargă la Consiliul Județean al PCR. Pe drum, Poliția a încercat fără succes să-i oprească. Apoi a intrat în sediul PCR împreună cu alți cetățeni și s-au organizat în CFSN (n.r. – Consiliul Frontului Salvării Naționale, structura provizorie de conducere formată atunci în toate județele din țară).

Declarația este nu doar ambiguă, ci și presărată cu minciuni. În orașul Buzău, populația a ieșit în stradă după fuga lui Ceaușescu (22 decembrie, ora 12.10) și nu există nicio informație despre vreo confruntare a manifestanților cu Poliția. De asemenea, numele lui Marcel Ciolacu nu apare pe componența CFSN întocmită la Buzău în acele zile, nici pe varianta restrânsă publicată de ziarele locale, nici pe o variantă extinsă aflată în arhivele revoluționarilor buzoieni.

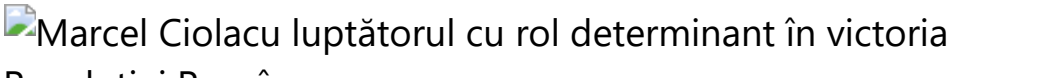

Și partea cu colegii de serviciu pe care i-a mobilizat rămâne o enigmă. În CV-ul de pe site-ul Camerei Deputaților, liderul PSD nu menționează unde lucra în 1989. Primul element biografic apare abia în 1991, când avea 24 de ani și a devenit student al Universității Ecologice (instituție de învățământ care până în 1995 a funcționat fără a fi autorizată). Într-un răspuns scris, Marcel Ciolacu ne-a transmis că, în momentul Revoluției, era „angajat al unei secții a Electronicii Industriale din Buzău”, fără a oferi mai multe detalii.

„Nu exista nicio fabrică în Buzău cu numele ăsta, probabil e vorba de Fabrica de Contactoare”, spune revoluționarul buzoian Lionel Zosmer. Acesta povestește că îl cunoștea pe Ciolacu dinainte de Revoluție: „Nu m-a interesat unde lucra pentru că ne întâlneam în principal la distracție. Eram împreună pe la Casa Tineretului, rockeri. A fost prezent la Palatul Comunal în zilele Revoluției, asta știu sigur”.

La fel spune și Radu Aurelian, unul dintre cei care au dat declarație de martor în dosarul de revoluționar al lui Marcel Ciolacu: „Nu știu când a venit și ce a făcut, că sunt 30 de ani de atunci și nu pot să-mi amintesc ce-a făcut fiecare. Dar a fost înăuntru și și-a adus contribuția la fel cum și-au adus-o și ceilalți. Merita să ia certificat”.

Marcel Ciolacu a refuzat să vorbească despre participarea sa la Revoluție altfel decât în scris. Un consilier personal ne-a transmis câteva răspunsuri evazive, în care liderul PSD precizează: „Dețin certificat de revoluționar și sunt membru al Club 22 din Buzău. În decembrie 1989, eram angajat al unei secții a Electronicii Industriale din Buzău, iar ulterior am devenit membru al Consiliului Provizoriu de Uniune Națională (n.r. – CPUN este altă structură decât CFSN-ul pe care Ciolacu îl menționează în dosar și s-a înființat la o lună după Revoluție). Participarea la Revoluția din ’89 reprezintă un element de mândrie personală, iar toate acțiunile mele din ultimii 30 de ani demonstrează că niciodată nu am folosit această calitate pentru a beneficia de vreun folos material”.

Acest „niciodată”, scris apăsat de Marcel Ciolacu, necesită o completare. În anii ’90, actualul președinte al Camerei Deputaților a fost împroprietărit de statul român cu un hectar de teren în comuna Săpoca, după cum rezultă dintr-un tabel cu revoluționarii buzoieni care au primit diverse beneficii din partea statului. Informația

este confirmată de declarația de avere pe care Marcel Ciolacu o depunea în anul 2008: terenul din Săpoca apare la categoria bunuri înstrăinate în ultimele 12 luni. Întrebat punctual de acest teren, liderul PSD a răspuns doar atât: „Nu mai dețin de foarte mult timp terenul la care faceți referire".

Din 2004, legea revoluționarilor s-a schimbat și „luptătorii remarcați" au început să primească și indemnizații bănești. Acestea erau însă condiționate de nivelul veniturilor și Marcel Ciolacu nu s-a încadrat, pentru că deja ajunsese un om politic important la nivelul județului, cu funcții multiple și venituri pe măsură.

Ascensiunea lui începuse imediat după Revoluție, când se înscrisese în Frontul Salvării Naționale (partidul înființat de Ion Iliescu și transformat mai târziu în PSD). A fost copilul de suflet al lui Ion Vasile, liderul PSD Buzău vreme de 20 de ani, și a urcat treaptă cu treaptă: consilier local al municipiului Buzău (1996-2000), consilier județean (2000-2004) și viceprimar al orașului (2004-2012). În 2012 a făcut pasul spre politica mare și a devenit deputat în Parlamentul României.

Câți revoluționari poate duce în spate un disident politic

În această perioadă în care Ciolacu își construia cariera politică, revoluționarii treceau prin momente grele: Guvernul Boc le tăia indemnizațiile, iar unii dintre ei erau arestați pentru fraude. Lucrurile s-au schimbat când PSD-ul s-a întors la putere și Guvernul Ponta a emis o ordonanță de urgență prin care le-a redat drepturile. Pentru a-i tria, totuși, pe cei care urmau să încaseze indemnizații, această ordonanță, emisă în 2014, prevedea înființarea unui nou tip de certificat: „luptător cu rol determinant în victoria Revoluției Române".

Legea spune că acesta poate fi primit numai de cei care „în perioada 14-22 decembrie 1989 și-au pus viața în pericol în confruntările cu forțele de represiune, au ocupat și apărat obiective de importanță deosebită care au aparținut regimului totalitar, doar în localitățile în care, în urma acestor acțiuni și confruntări, au rezultat persoane ucise, rănite sau reținute până la fuga dictatorului". Știm, e o definiție obositoare, dar merită citită cu atenție pentru că pe baza ei se împart indemnizații care împovărează bugetul de stat cu peste 20 milioane de euro anual.

Inițial, doar opt orașe au fost considerate eligibile în raport cu aceste criterii: Timișoara, București, Cluj, Lugoj, Caransebeș, Cugir, Târgu-Mureș și Sibiu, adică locurile în care s-a ieșit împotriva lui Ceaușescu când acesta încă era la putere. Circa 6.500 de revoluționari au depus cerere pentru a primi noul tip de certificat, dar Marcel Ciolacu nu se număra printre ei. Părea că a renunțat definitiv la ambiția de a obține beneficii de pe urma participării sale la Revoluție. Era deja ocupat să își clădească drum către vârful PSD, iar Buzăul oricum nu era printre orașele eligibile.

Însă, așa cum s-a întâmplat mereu în ultimii 30 de ani, revoluționarii pe care noile prevederi legislative îi lăsau pe dinafară n-au vrut să accepte situația și s-au zbătut ca și alte orașe să fie acceptate. În noiembrie 2016, secretarul de stat Adrian Sanda și alți membri din comisia de evaluare a dosarelor au fost reținuți de procurorii Parchetului General, fiind acuzați că din cei peste 3.000 de revoluționari pe care îi validaseră ca „luptători cu rol determinant" cel puțin câteva sute primiseră certificat în mod ilegal. Printre ei, revoluționari din Brăila, Târgoviște, Herculane și Buzău.

În rechizitoriu, procurorii au explicat subterfugiul prin care un oraș precum Buzăul a ajuns să fie eligibil. Legea vorbește despre localitățile în care, în urma confruntărilor cu forțele de represiune, au existat persoane ucise, rănite sau reținute până la fuga dictatorului.

La Buzău nu au existat confruntări cu forțele de represiune, dar în dimineața de 22 decembrie Securitatea l-a luat de acasă pe disidentul Gabriel Andreescu, pe care l-a reținut pentru câteva ore (nu pentru că ar fi avut vreo acțiune revoluționară în acele zile, ci în mod preventiv). Revoluționarii buzoieni au prezentat asta ca pe o dovadă că la Buzău au existat reținuți înainte de fuga lui Ceaușescu și 50 dintre ei au primit certificate de "luptător cu rol determinant". Procurorii au considerat acest subterfugiu ca fiind ilegal, iar în prezent dosarul este în curs de judecare.

Marcel Ciolacu

Povestea merită trecută în analele imposturii: Disidentul Gabriel Andreescu (foto stânga), arestat de Securitate în 1987 și acuzat de trădare pentru acțiuni anti-ceaușiste, nu are niciun fel de certificat, însă 50 de revoluționari buzoieni și-au luat titlu de erou pe spatele lui și încasează indemnizații lunare. Andreescu se declară scârbit: „Nu contează că s-au folosit de mine, ci că există un întreg sistem viciat care ridiculizează ideea de revoluționar prin solicitarea de beneficii materiale. Ar trebui să se termine cu această rușine".

Explicația unui secretar de stat: „Până s-a ridicat elicopterul, au ocupat și ei"

Descurcăreala celor 50 de revoluționari buzoieni i-a atras atenția și lui Marcel Ciolacu, căruia a început să-i pară rău că n-a cerut și el un certificat de „luptător determinant". Așa că a împuternicit Asociația Club 22 Buzău să deschidă un proces în numele său, prin care solicită ca secretariatul de stat al revoluționarilor să-i accepte cererea chiar dacă aceasta vine

mult după încheierea perioadei în care se putea depune. Instanța acceptă și cererea lui Ciolacu urmează să ajungă la secretariatul de stat.

Aici, lucrurile trenează: pus în gardă de arestarea predecesorului său, noul secretar de stat Sorin Vintilă Meșter refuză validarea a unui nou val de revoluționari și întârzie analizarea cererilor nou-venite. Pentru aceste ezitări, plătește cu capul: în septembrie 2018, premierul Viorica Dăncilă îl demite din funcție, numindu-l în locul său pe Laurențiu Coca, fost senator PSD.

„Actele" care atestă că măscăriciul Ciolacu este „luptător cu rol determinant în victoria Revol...

1 de 7

Marcel Ciolacu

Marcel Ciolacu

Marcel Ciolacu

Contactat de ziariștii de la Recorder.ro, Laurențiu Coca (demis din funcție după instalarea Guvernului Orban, în 2019) le-a declarat acestora că decizia comisiei pe care a condus-o n-a fost influențată politic și că, după părerea lui, Marcel Ciolacu și ceilalți revoluționari buzoieni merită certificate chiar dacă n-au ocupat Palatul Comunal înainte de fuga lui Ceaușescu: „Merită,

pentru că au fost acolo. Până s-a ridicat elicopterul (n.r. – elicopterul cu care cuplul Ceaușescu a fugit de pe Comitetul Central), au ocupat și ei".

În ultimul an, cât a condus secretariatul de stat al revoluționarilor, Laurențiu Coca a aprobat cererile a peste 500 de revoluționari care au solicitat titlul de "luptător determinant" deși anterior fuseseră respinși. Printre ei se află persoane care au decizie definitivă în instanță că nu au dreptul să ia certificat și persoane care ies în afara legii pentru că au participat la Revoluție ca angajați, în exercitarea acțiunilor de serviciu.

Un exemplu este Alexandru Mironov, angajat la Radioul Public în decembrie 1989. El are certificat de revoluționar, deși Revoluția l-a prins la locul de muncă. „Mironov e cel care a anunțat la radio fuga dictatorului, deci mi se pare normal să aibă certificat", spune Laurențiu Coca. Alt nume cunoscut aprobat de comisia sa este fostul fotbalist și antrenor Cornel Dinu. Acesta a povestit, în repetate rânduri, că principala sa activitatea la Revoluție a fost aceea de a o proteja pe soția lui Ion Iliescu.

Toți acești revoluționari controversați care au trecut prin comisia condusă de Laurențiu Coca au fost ulterior aprobați de Comisia parlamentară a revoluționarilor, condusă de deputatul PSD George Sefer, și apoi trimiși la Cotroceni pentru a fi validați prin decret prezidențial. În vara acestui an, administrația prezidențială a sesizat Parchetul General cu privire la neregulile din lista pe care a primit-o, însă președintele Iohannis n-a mai așteptat ca justiția să se pronunțe și, pe 10 decembrie, a semnat un decret prin care consemnează titlul de „luptător cu rol determinant" pentru un

număr de 529 de revoluționari. Marcel Ciolacu nu figurează pe această listă, urmând cel mai probabil să apară într-un decret viitor, laolaltă cu alți revoluționari care au fost aprobați de comisia Secretariatului de stat al revoluționarilor și așteaptă un nou decret al președintelui.

În răspunsurile scrise transmise către Recorder, Marcel Ciolacu ne-a declarat că, dacă va obține certificatul care vine la pachet cu indemnizația de 2.000 de lei pe lună, decizia lui „este aceea de a nu ridica banii”.

#Buzau **#certificat de revolutionar** **#Marcel Ciolacu** **#revolutie**

Comentează!